

Retningslinjer for bruk av tannrestaureringsmaterialer

Legeforeningen har behandlet forslag til retningslinjer for bruk av tannrestaureringsmaterialer, og er i utgangspunktet positiv til at det søkes utarbeidet retningslinjer for bruk av slike materialer.

Retningslinjene er basert på den mangelfulle kunnskap som fortsatt hersker når det gjelder sammenheng mellom kvikksølveksponering fra amalgamfyllinger og helseskader eller helseplager hos enkeltindivider. Det er derfor grunn til å se frem til de bebudede retningslinjer for utredning av pasienter med symptomer antatt relatert til tannrestaureringsmidler.

Samhandling

Personer med mistanke om helseplager på grunn av tannrestaureringsmidler vil oftest først kontakte sin lege, og det er sterkt ønskelig å få kunnskapsbaserte retningslinjer for utredning av disse pasientene. Disse retningslinjene bør også beskrive en hensiktsmessig samhandling mellom fastlegen, tannlegen og spesialisthelsetjenesten.

Noen av de alternative tannrestaureringsmaterialene gir økt risiko for yrkesrelaterte sykdommer. Illustrasjonsfoto

Legeforeningen vil påpeke at man i denne saken går fra et kjent og velprøvd stoff til ukjente stoffer hvor dokumentasjon for effekt og bivirkning er mangelfull. Utkastet

sammenlikner med andre land som har gått over til mer kostbart tannrestaureringsmateriale, men tar ikke hensyn til at tannbehandling i disse landene ikke belastes pasienten selv på samme måte som i Norge. Forskriften vil kunne påføre befolkningen vesentlig kostnadsøkning for å ivareta egen tannhelse.

Hindre yrkesskader

Noen av de alternative tannrestaureringsmaterialene gir en økt risiko for yrkesrelaterte sykdommer og noen inneholder akrylater som representerer en verneteknisk utfordring fordi det er vanskelig å finne tilfredsstillende hanskemateriale. Legeforeningen mener derfor det er viktig at det ikke utelukkes fokuseres på pasienthelse, men også på endrede risikoforhold for tannhelsepersonale. Det bør utarbeides klare retningslinjer for anbefalte yrkeshygieneiske vernetiltak, og det må legges til rette for nødvendig opplæring.

Lise B. Johannessen
Informasjonsavdelingen

Kompetansesentre for sjeldne funksjonshemninger

Legeforeningen har avgitt høringsuttalelse om forslag til samlet plan for forvaltning av kompetansesentre med ansvar for sjeldne funksjonshemninger.

Legeforeningen er enig i at det er behov for en nasjonal samordning av innsatsen for personer med sjeldne tilstander og mener at tilbudet til disse gruppene vil styrkes dersom det blir en mest mulig nasjonal styring av ressurser, innsats, forskning, undervisning og utvikling av tjenestetilbud.

Sentralisering

Legeforeningen støtter også forslaget om at Sosial- og helsedirektoratet gis ansvar for en samlet koordinering og oppdragsstyring av alle kompetansesentrene med forskjellige funksjonshemninger og mener at det er mest hensiktsmessig å etablere en etat under Sosial- og helsedirektoratet for kompetansesentre som ikke legges til helseforetak. Dette vil etter Legeforeningens syn, gi mer like organisatoriske rammer enn om disse sentrene skulle organiseres som en større stiftelse.

For at brukerne skal nyttiggjøre seg kompetanse og tilbud best mulig, er det viktig at

kompetansesentrene og behandlingsskjeden for øvrig samhandler best mulig. Roller og oppgaver må avklares. For brukere vil det ofte være nødvendig med et tett samarbeid med lokale fagfolk, og en viktig oppgave for kompetansesentrene så vel som de spesialiserte sykehusenheter, vil være å bistå disse samt gi bruker tillit til at den behandling som gis lokalt er kvalitetssikret.

Legeforeningen mener at det også må være nær kontakt mellom sentrene og den utøvende helsetjeneste. For å bidra til dette må kompetansesentre som driver diagnostikk og behandling knyttes til et regionalt helseforetak, men gis nasjonalt ansvar. Det vil i de fleste tilfeller være behov for at dette knyttes til et universitetssykehus.

Små pasientgrupper som gis behandlingstilbud er avhengig av at tilbudene er sikret økonomisk. Dette sikres etter Legeforeningens syn gjennom øremerkede midler som allokteres fra nasjonale helsemyndigheter.

Mer til forskning

Rapporten tar lite hensyn til det betydelige medisinske fremskritt som er kommet de senere år, særlig innen genetik og genteknologi. Sjeldne tilstander har ofte genetisk årsak, og Legeforeningen mener at det må sik-

res midler til betydelig satsing på forskning innenfor disse områdene for å kunne tilby bedret diagnostikk og behandling. Legeforeningen mener også at det er behov for en nærmere gjennomgang av spesialiserte funksjoner innenfor barne- og ungdomspsykiatrien. Spesielt er det viktig å se på behovet for helhetlig medisinsk og pedagogisk tilbud.

Lise B. Johannessen
Informasjonsavdelingen

